

Kahvihetki Ryssänkallion laavulla

Maanantaina 31.10 kävimme noin kymmen hengen voimin Lähdepellon takana sijaitsevalla upealla laavulla. Kokoonnuimme Ooperin parkkipaikalla puoli yksitoista, jossa yksi jos toinenkin siunaili ilmoja. Jos sää olisi ollut yhtään sen parempi, se olisi ollut jo epätodellista. Aurinko paistoi, ei juuri tuullut ja jääriite heijasteli taivasta Pitkäjärven pinnalta.

Oppaana toimi liikunnanohjaaja Kimmo Kouru Kulttuuri ja vapaa-ajan kesuksesta. Jo heti alkuun hän otti luulot pois meiltä nuotionsytyttämismattilaisilta; laavulla paloi jo tuli paikallisen Kuuskajaskari-tuntijan, Martti Tuomisen alias Kivi-Maran toimesta.

Parin kilometrin matka rauhoitti mielen, matkalla puheenaiheita oli muun muassa ilmansuuntien löytäminen luonnon merkeistä ja yleensäkin luonnon parantavasta vaikutuksesta.

Perillä Martti otti meidät vastaan kuin kotiinsa. Valtava kahvipannu hallitsi maisemaa. Ellei aamun kahviannos ollut tullut vielä täyteen, näky oli komea kun Mara kumosi koko paketillisen pannuun. Syömispuolen tarvetta täytti RST:n tarjoamat makkarat ja pullapitko.

Laavu sijaitsee lähellä Lähdepellon juoksuratoja, mutta on sen verran kallion takana, ettei näy urheilijoille. Nimensä Ryssänkallio on saanut itänaapurin Raumalle rakentamasta tähystystornista, jonka yksi patikoijista jo arvelikin. Laavu on etelään viettävällä kalliolla. Se ikään kuin porrastuu alaspäin ja tuo mieleen teatterikatsomon ja esiintymislavan.

Kaikessa kiireettömyydessämme maistoimme kahvit ja ruuat, mietimme Kuuskajaskarin linnakkeen kohtaloa ja sen huonokuntoisuutta, kertosimme Rauman alueen mielenkiintoiset luonnonnähtävyydet kuten Sammalahdenmäen pyhät kiviröykkiöt ja Laitilan Hautvuoren luolastot.

Kivi-Mara, myöskin Puukko-Marana tunnettu luonnonkulkija veisteli vitsejä: ”ei ole sellaista tuulta etten minä lähtisi kajakilla Jaskariin”, ”ei sinne ole kuin yksi reitti, suurin reitti”. Kolme ja puoli tuntia kuulemma menee kun hän meloo Raumalta Jaskariin. ”Ellei tuule 25m/s. Sitten menee pidempään”.

Mukana laavulla oli myös uusi kasvo, RST:n jäsen hänkin. Innokas luonto-harrastaja. Kyseli vastaavia tilaisuuksia osallistua työttömien toimintaan luonnossa.

Sivistyneen kotvasen kuluttua jätimme Martin, nuotion, ja sen ylisuuren kahvipannun sijoillensa ja lähdimme muuntoreittiä takaisin. Paluumatkalla, luonnon antaessa kauneinta, puheenaihe siirtyi valokuvaamiseen – siitähän riittäisi asiaa.

Kaiken kaikkiaan hieno tapa aloittaa maanantai!